ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Κάθε πενταμελὴς οἰκογένεια καταναλίσκει μίαν ὀκᾶν ἄρτου ἡμερησίως καὶ ἂν ἡ τιμή του αὐξηθῇ κατὰ 50 λεπτά, ὁ προϋπολογισμὸς αὐτῆς τῆς οἰκογενείας θὰ ὑποστῇ ἐπιβάρυνσιν 50 λεπτῶν—ναί, εἶναι σωστὸς ὁ λογαριασμὸς—ἀλλὰ ἡ μηνιαία ἐπιβάρυνσις ἀνέρχεται περίπου εἰς ἡμισυ ἡμερομίσθιον. Καὶ ἂν προστεθοῦν αἱ τόσαι ἄλλαι ἐπίσης ἐλαφραὶ φαινομενικῶς ἐπιβαρύνσεις, ὅπως τῆς ζακχάρεως, τοῦ καφέ, τῶν λεωφορείων κ.λ.π., τὸ ἄθροισμα εἶναι σημαντικόν. Ἐξ ἄλλου, εἶναι μὲν ἀκριβὲς ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ἔχει συγχρονισθῆ ἔναντι τῆς προπολεμικῆς πολὺ ὀλιγώτερον ἀπὸ ἄλλα εἴδη, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι αἱ περισσότεραι ἐργατικαὶ οἰκογένειαι εἶναι πολυμελέστεραι καὶ καταναλίσκουν περισσοτέραν ποσότητα ἄρτου, ἔχει δὲ καὶ ψυχολογικὴν σημασίαν ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου, διὰ τοῦτο θὰ πρέπει ἡ κυβέρνησις νὰ ἀποφύγῃ τὴν αὔξησιν.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Μαρκεζινικὴ ἐφημερίς, ἰσχυριζομένη ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ στρατάρχου πρέπει νὰ μένῃ σεβαστὸν καὶ νὰ μὴ χρησιμοποιῆται ὡς «ἀσπὶς καλύπτουσα τὰς ἀνοησίας ὑπουργῶν», γράφει ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐνιαίου φόρου, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς «ἀσφαλῶς δὲν τὸ ἀνέγνωσε κἄν», ἐν τούτοις τὸ ἐκθειάζει. Καὶ πῶς γνωρίζει ὅτι δὲν τὸ ἀνέγνωσε; Μήπως διότι δὲν ἀνεγίγνωσκεν οὔτε τὰ νομοσχέδια ποὺ συνέταξεν, ὅταν ἦτο ἐν τῇ δόξῃ του, ὁ κ. Μαρκεζίνης; Ἐὰν εἶναι αὐτό, ἐξηγεῖται ἡ δυσφορία διὰ τὸ ὅτι ὁ στρατάρχης ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀσπὶς καλύπτουσα πάντα ὅσα ἐποίει ὁ νῦν ἄρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Ἀλλά, οἱ δῆθεν σεβόμενοι τὸν κ. Πρωθυπουργὸν θὰ ὤφειλαν ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι μᾶλλον τὸν ἐκθέτουν, ὅταν ἰσχυρίζωνται ὅτι δὲν εὐθύνεται δι' ὅσα γίνονται, ἐφόσον δὲν ἀσκεῖ πραγματικὴν ἐξουσίαν.

ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΝ

Εἶναι κοινὸν τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ διηρμήνευσεν ὁ κ. Βενιζέλος ἐρωτήσας ποῦ διετέθησαν τὰ χρήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Παραγωγικοῦ δανείου. Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει μάλιστα τῆς νέας κληρώσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία ὑπεύθυνος ἀνακοίνωσις: Εἰς ποῖον παραγωγικὸν ἔργον διετέθησαν ὅσα (καὶ πόσα) χρήματα συνεκεντρώθησαν;

ΟΦΕΙΛΑΙ Τ.Ε.Β.Ε.

Εὐτυχῶς, τὸ ΤΕΒΕ ἀνεγνώρισεν ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ζητῇ αὐξήσεις τόκους ἢ πρόσθετα τέλη διὰ καθυστερουμένας εἰσφορὰς βιοπαλαιστῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν. Ἀλλὰ διατί ἡ ἐξόφλησις μόνον εἰς 18 δόσεις; Εἶναι πλουσιώτεροι οἱ ἐπαγγελματίαι ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους οἱ ὁποῖοι ἔλαβον προθεσμίαν 48 δόσεων;

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ Ι.Κ.Α.

Τὸ δίκαιον αἴτημα τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ ὅπως ἐνταχθῇ εἰς τὸν ὀργανισμόν, ἐπὶ τέλους, πλησιάζει πρὸς τὴν λύσιν του, καθὼς εἴχομεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν ἐπανειλημμένως τονίσει. Ἦτο ἀπαράδεκτον νὰ ἔχῃ τὸ Ἵδρυμα ὑπαλλήλους προσληφθέντας διὰ διαγωνισμοῦ καὶ νὰ τοὺς ἀμοίβῃ ὡς... καθαριστάς, διότι δὲν προεβλέποντο ἄλλαι ὀργανικαὶ θέσεις. Τώρα, θὰ τοὺς πληρώνῃ ὡς γραφεῖς β' τάξεως μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐντάξεως. Ἂς μὴ βραδύνῃ ἡ τακτοποίησις. Τὸ ΙΚΑ πρέπει ν' ἀποκτήσῃ ἕνα ὀργανισμὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν σημερινήν του ἀνάπτυξιν καὶ ἀποστολήν.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Τὸ Συντηρητικὸν κόμμα ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ μεγαλυτέραν κοινοβουλευτικὴν δύναμιν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι θὰ εἶναι ἡ νέα ὑπὸ τὸν κ. Ἤτεν κυβέρνησις περισσότερον ἰσχυρά, σταθερὰ καὶ ἀπερίσπαστος. Οἱ Ἕλληνες εὐχονται ὅπως ἀποβῇ περισσότερον λογικὴ (ἢ μᾶλλον ὀλιγώτερον παράλογος) εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, διότι ἡ ἱστορία ἔχει διδάξει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰσχὺ, μὴ δυναμένη νὰ φθαρῇ καὶ σταθερότης παγία. Ἐὰν δὲ ἀπουσιάσῃ ἡ λογικὴ ἀπὸ τὴν ἐνισχυμένην νέαν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, ἡ μείωσις τῶν κοινοβουλευτικῶν περισπασμῶν θὰ εἶναι ἄνευ ἀξίας ἐν συγκρίσει μὲ τὴν αὔξησιν τῶν περισπασμῶν ἐκ μιᾶς ἀπαραδέκτου εἰς τὴν ἐποχήν μας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

ΕΛΛΑΣ - ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Εἶχεν ἀποδοθῆ ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν «καθ' ὃν χρόνον θὰ διεξήγοντο αἱ συζητήσεις τῶν Γιουγκοσλάβων κυβερνητῶν μετὰ Σοβιετικῶν ἡγετῶν». Ἀλλά, τώρα μεταδίδεται ἀπὸ τὸ Βελιγράδι ὅτι ὁ στρατηγὸς κ. Δόβας, τὴν ἡμέραν ποὺ ἔφθασαν ὁ Μπουλγκάνιν καὶ ὁ Κρουστσεφ, ἀνεχώρει εἰς ψυχαγωγικὴν ἐκδρομὴν ἀνὰ τὴν Δαλματίαν, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν 2αν Ἰουνίου, ἀκριβῶς ὅταν οἱ Ρῶσσοι ἡγέται θὰ δένουν τὶς βαλίτσες των πρὸς ἀναχώρησιν. Ὥστε, ἡ ἀρχικὴ ἐντύπωσις ἦτο, τουλάχιστον, ὑπερβολική.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΝ

Σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γερ. Λεκατσᾶς καθηγητὴς φιλολογίας μὲ θέμα: Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς (Ἔρως ἀπὸ ψυχολογικῆς πλευρᾶς, φιλαργυρία ἀπὸ κοινωνιολογικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀπόψεως). Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Μακρὰ συζήτησις διὰ τὴν ἄδειαν ἐγκαταστάσεως πρατηρίου βενζίνης παρὰ τὸ «Πάνθεον». Θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρατείνῃ ἐπὶ ἑξάμηνον τὴν προθεσμίαν ἐξοφλήσεως τῶν καθυστερουμένων τελῶν

Θ' ΑΝΕΓΕΡΘΗ ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΞ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν συνεχίσθη ἡ διακοπεῖσα τὴν Τρίτην τὸ βράδυ συνεδρίασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ὁ κ. Πισκοπάκης ἀναπτύσσει ἀναφορὰν κατοίκων συνοικισμοῦ Πάσκουα παραπονουμένων, ὅτι δὲν διέρχεται ἐκεῖθεν αὐτοκίνητον καθαριότητος.

Ὁ κ. Δήμαρχος λέγει ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὐχερὴς ἡ διέλευσις ἐκεῖθεν αὐτοκινήτων, ἐτοποθέτησε δύο μεγάλα σιδηρᾶ κιβώτια, εἰς τὰ ὁποῖα ρίπτονται τὰ ἀπορίμματα καὶ δὶς τῆς ἑβδομάδος ἐκκενοῦνται.

Ὁ κ. Πισκοπάκης ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς «ἐπιχειρηθείσης», ὡς ἀνέφερεν, ἐγκαταστάσεως δύο ἀντλιῶν βενζίνης καὶ πετρελαίου κάτωθι τοῦ κινηματογράφου «Πάνθεον» καὶ ἐζήτησε νὰ θεωρηθῇ τὸ θέμα κατεπείγον καὶ νὰ ληφθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις.

«Ἡ ἐπιχειρηθεῖσα τοιαύτη ἐγκατάστασις εἰς τὸ κεντρικώτερον καὶ πλέον πολυσύχναστον τμῆμα τῆς πόλεως Πατρῶν, εἶπε, δικαίως προὐκάλεσε τὴν διαμαρτυρίαν συσσώμου τοῦ ἡμερησίου Τύπου Πατρῶν καὶ τὴν δυσφορίαν καὶ ἀποδοκιμασίαν τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας, ὡς ἀποτελοῦσα προσβολὴν κατὰ τῆς ἐμφανίσεως τῆς πόλεως καὶ ἀπειλὴν κατὰ τῆς ζωῆς τῶν συμπολιτῶν μας».

Τέλος, ὁ κ. Πισκοπάκης ἐπρότεινε τὴν ἀνάκλησιν τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως περὶ χορηγήσεως ἀδείας χρήσεως τοῦ πεζοδρομίου καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ τὸ Σῶμα πρὸς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως καὶ ζητήσῃ ἐντόνως τὴν ἀνάκλησιν ταύτης. Ἐπίσης ἐπρότεινε τὴν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἀπαγόρευσιν τῆς διελεύσεως βαρέων φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς λεωφόρου Γούναρη.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινοῖ παρομοίαν αἴτησιν περιοίκων.

Ὁ κ. Δήμαρχος δηλοῖ ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὰ λεχθέντα καὶ προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Πισκοπάκη.

Ὁ κ. Τριανταφύλλου προτείνει νὰ μὴ συζητηθῇ τὸ θέμα, ἐν ἀναμονῇ τοῦ πορίσματος τῆς συσταθείσης ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον ἐπιτροπῆς.

Ὁμιλοῦν ἐπὶ τοῦ θέματος οἱ κ.κ. Πρόβος, Καλαντζόπουλος καὶ Σιγαλός.

Ὁ πρόεδρος κ. Φαρμακίδης λέγει ὅτι ὁ σχετικὸς νόμος ἀναφέρει ὅτι ἡ ἄδεια δίδεται μετὰ γνώμην τοῦ Δήμου, τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. Τζίνης λέγει ὅτι καίτοι ἐκτιμᾷ τὰ μέλη τῆς καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς, νομίζει ὅτι αὕτη δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς καταστάσεως καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ καλῶς τὰ πράγματα.

Ἀνέφερε τί προκύπτει κατὰ τὴν ὥραν ποὺ τὸ αὐτοκίνητον ἐφοδιάζεται μὲ βενζίνην καὶ εἶπεν ὅτι τὰ πρατήρια πρέπει νὰ γίνωνται εἰς παραλλήλους τῶν κεντρικῶν δρόμους. Προτείνει ἐπίσης νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἄδεια καὶ διὰ το ἐγγὺς τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων πρατήριον.

Σιγαλός. Νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐχὴ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον νὰ μὴ χορηγήσῃ ἄδειαν.

Ὁ κ. Γκολφινόπουλος λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ξέρει νὰ κάνῃ τὴ δουλειά της καὶ προτείνει νὰ ἀναμείνῃ τὸ Σῶμα τὴν ἀπόφασίν της.

Πρόεδρος. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν θὰ μετέχῃ καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου, ὁ ὁποῖος θὰ διερμηνεύσῃ τὰς γνώμας τοῦ Σώματος.

Εἰς παρατήρησιν ὅτι ἐὰν ὁ Δῆμος δὲν χορηγήσῃ ἄδειαν, δὲν θὰ δώσῃ καὶ τὸ ὑπουργεῖον, ὁ κ. Σκαμνάκης λέγει ὅτι ἡ ἄδεια τοῦ ὑπουργείου ἐδόθη τὴν 5ην Φεβρουαρίου καὶ ἡ ἄδεια τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὴν 10ην Μαρτίου.

Ὁ κ. Παπαδόπουλος κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀνακλήσεως τῆς χορηγηθείσης ἀδείας.

Ὁ κ. Σταθόπουλος προτείνει τὴν ἄρσιν τῆς ἀδείας ὅλων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν λεωφόρον Γούναρη καὶ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ὁ κ. Πετρόπουλος θεωρεῖ τὴν ἀνάκλησιν ὡς σχῆμα ὀξύμωρον, δεδομένου ὅτι τὸ ἴδιον συμβούλιον ἐχορήγησεν τὴν ἄδειαν.

Τζίνης. Οὐδεὶς ἀλάθητος.

Ὁ κ. Πετρόπουλος λέγει ὅτι πρέπει τὸ συμβούλιον νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς. ἄλλως νὰ ληφθῇ γενικὸν μέτρον διὰ νὰ μὴ δημιουργηθοῦν παρεξηγήσεις.

Ὁ κ. Τζίνης συνιστᾷ νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἀπόφασις καὶ ἐὰν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ πόρισμα εἶναι πειστικόν, τότε νὰ ἐπανέλθῃ τὸ Σῶμα. Ἐπίσης διερωτᾶται πῶς ἐνεκρίθη ἡ ἄδεια καὶ δὲν ἐγένετο ἀντιληπτόν. «Ὁμολογῶ ὅτι ἡμέλησα, ἢ δὲν τὸ ἤκουσα ἢ ἀπουσίαζα. Καὶ ἐὰν εἴμεθα ὑπεύθυνοι καὶ ἀποζημιώσιν νὰ πληρώσωμεν».

Ὁ κ. Πρόβος ἐρωτᾷ διατί θέλει νὰ μεταφερθῇ ὁ πρατηριοῦχος ἀπὸ τὸ ἤδη χρησιμοποιούμενον οἴκημα καὶ ὁ κ. πρόεδρος ἀπαντᾷ ὅτι ἀνευθύνως λέγεται ὅτι ἐνήργησε ὁ Ο.Τ.Ε. ποὺ εὑρίσκεται ἐκεῖ πλησίον.

Πρόβος. Δὲν ὑφίστανται διὰ τοὺς ἄλλους οἱ αὐτοὶ λόγοι; Ὁμολογῶ ὅτι πρώτην φορὰν ἀκούω ὅτι ἐλάβαμε ἀπόφασιν χορηγήσεως ἀδείας.

Ὁ κ. Κορφιάτης παρατηρεῖ ὅτι ἡ διέλευσις ἀπὸ τὴν λεωφόρον Γούναρη βαρέων φορτηγῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἀναπόφευκτος, διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι δρόμοι εἶναι στενοί.

Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ἀνάκλησις ἀδείας δὲν συνεπάγεται ἀποζημίωσιν.

Ὁ κ. Χάραρης προτείνει τὴν μεταφορὰν ὅλων τῶν βενζινατλιῶν ποὺ εὑρίσκονται εἰς ὁδοὺς ποὺ ἔχουν μεγάλην κίνησιν εἰς καθέτους παρόδους.

Τέλος διὰ ψήφων 13 ἐναντι 4 ἀποφασίζεται ἡ ἀνάκλησις τῆς χορηγηθείσης ἀδείας.

Ὁ κ. Κορφιάτης συνιστᾷ τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν χάριν τῆς ὑγείας τῆς πόλεως ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Ἑλληνος Στρατιώτου καὶ Ἱεροθέου Ἀρχιεπισκόπου ὅπου ἡ κίνησις τῶν αὐτοκινήτων εἶναι μεγαλυτέρα.

Δήμαρχος. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι εἴμεθα πτωχοί. Δὲν μποροῦμε νὰ καταβρέξωμε ὅλους τοὺς δρόμους. Συζητῶ μόνον διὰ τὴν Ἑλληνος Στρατιώτου καὶ Ἱεροθέου.

Οἱ κ.κ. Πετρόπουλος καὶ Κορφιάτης ἀναφέρονται εἰς τὸ μὴ κατάβρεγμα τῆς ὁδοῦ πρὸς Ἅγιον Νικόλαον Λεύκας.

Ἐγκρίνεται ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὅπως ἀπαλλάξῃ τοὺς ὀφειλέτας τοῦ Δήμου τῶν προσαυξήσεων καὶ παρατείνῃ τὴν ἐξόφλησιν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἐξάμηνον δι' ὅλας τὰ; μέχρις Ἰουνίου 1954 ὀφειλάς.

Ἐγκρίνονται διάφορα ἔξοδα, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς χορωδίας τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς Σάλεμ καὶ διὰ τὸν στέφανον διὰ τοὺς ἐκτελεσθέντας ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Σκαμνάκης. Ὄχι κ. πρόεδρε. Διαμαρτύρομαι. Στέφανον διὰ τοὺς ἐκτελεσθέντας ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ δεξίωσις εἰς τὴν γερμανικὴν χορωδίαν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ διαμαρτυρηθῶ, ἔστω καὶ ἀργὰ διὰ τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν ἀφιξιν τότε τῶν Γερμανῶν. Ἔπρεπε νὰ τὰ χωρίσετε. Τὸ ἕνα εἰς μίαν συνεδρίασιν καὶ τὸ ἄλλο εἰς ἄλλην.

Ἐγκρίνεται εὐχαριστήριον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ Η ΠΑΤΡΑ

Τοῦ κ. Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Σὰν μιὰ παλαιὰ ἀρχόντισσα μέσα στὸ παλαιό της μεγαλεῖο καὶ στὴ λεπτὴ καὶ καλοβαλμένη καλλιτεχνικὰ ἀρχοντιά της ζῆ ἡ Πάτρα, ἡ ἄλλοτε πλούσια καὶ καμαρωμένη πόλη τῆς Πελοποννήσου, ποὺ εἶδε ἡμέρες πλούτου, μεγαλείου καὶ εὐδαιμονίας. Σχεδὸν τὴν ἐπρόφθασα παιδὶ ἀκόμη σὲ δλη της τὴ λαμπρότητα καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ της ἐκδήλωση. Ἐμπόριο μεγάλο, σταφιδέμποροι λαμπροί, πλοῖα, κίνησις, χαρά, πλοῦτος, λαμπρότης. Σὰν μιὰ Πομπηΐα τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, σὰν μιὰ νύφη τοῦ Πατραϊκοῦ, σὰν μιὰ εὐλαβικὴ νοικοκυρὰ ἐστάθη ἡ πόλις τῶν Πατρῶν. Καὶ ἀνάλογη μὲ δλα αὐτά, ἡ εὐλάβεια τῶν κατοίκων ὑπῆρξε μεγάλη καὶ ἡ θρησκευτικότης ἀκόμη πιὸ τρανή. Καὶ τώρα ἀρχοντοξεπεσμένη. Βλέπει τὶς νεόπλουτες ἄλλες πόλεις καὶ θυμᾶται τὰ περασμένα μεγαλεῖα. Μὰ γιὰ τὸν καλλιτέχνη, τὸν ἄνθρωπο τῆς διανοήσεως, τὸν αἰσθητικὸ στέκεται ἡ πιὸ λαμπρὴ πόλις τοῦ νεώτερου Βασιλείου. Πάνω στὸ ὄψωμα ἀκόμη ὑψώνονται τὰ παλιὰ κάστρα της, ποὺ θυμίζουν τὴν ξεχωριστὴ θέση ποὺ εἶχε στὴν παλιὰ ἐποχή. Καὶ κάτω ἡ καινούργια πόλη, πόλη ἑκατὸ χρόνων, μὲ βιβλιοθῆκες, μὲ μουσεῖα, μὲ ἄλλα σημαντικὰ κέντρα καὶ μὲ λαμπροὺς ναοὺς φανερώνει τὴν ἀξιόλογη προσπάθεια τῶν παλαιῶν ἀρχόντων. Κυρίως οἱ ναοί της μεγαλοπρεπεῖς, ὡραῖοι, ἀξιόλογοι, γιὰ τὴν ἐσωτερική τους διακόσμηση, προσελκύουν τὴν προσοχὴ κάθε ἐρευνητοῦ καὶ κάθε καλλιτέχνου.

Μὴ λησμονοῦμεν ὅτι ἀπ' τὴν Πάτρα βγῆκε ὁ ἀείμνηστος Στ. Θωμόπουλος, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἱστορίας τῶν Πατρῶν» ποὺ τὸ βιβλίο του ἐστάθη ὑπόδειγμα καὶ πρότυπον γιὰ τοὺς μετέπειτα συγγραφεῖς τοπικῶν ἱστοριῶν, ὅπως ὁ Λαμπρινίδης γιὰ τὸ Ναύπλιο, ἢ ὁ Γουναρόπουλος γιὰ τὴν Εὔβοια καὶ ἄλλοι. Ἀλλὰ στὴν πόλη τῶν Πατρῶν γεννήθηκε καὶ ὁ λαμπρότατος θαλασσογράφος Β. Χατζῆς, ποὺ τόσο ἐργάστηκε στοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Ἀπὸ τὴν Πάτρα προέρχεται καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ τιμημένος Ἐπ. Θωμόπουλος, ὁ δοκιμώτατος καὶ ἀδάμαστος καλλιτέχνης.

Ἀλλ' ἡ Πάτρα περικλείει μέσα εἰς τοὺς ναούς της ὁλόκληρους θησαυροὺς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης τῶν χρόνων μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Βασιλείου. Ἐκτὸς ἀπὸ περίφημες βυζαντινὲς εἰκόνες τοῦ ΙΔ' αἰῶνα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν περίφημο Ἐσταυρωμένο τοῦ Ν. Δοξαρᾶ, περίφημοι Ζωγράφοι τῶν ἀρχῶν τοῦ Βασιλείου καὶ πρὶν ἀκόμη γίνῃ τὸ Πολυτεχνεῖο, ὁ περίφημος Δ. Βυζάντιος, ὁ Χατζηγιαννόπουλος, ὁ Καλλιβωκᾶς, ὁ Στελλακᾶτος ἐστάθηκαν δόκιμοι ζωγράφοι ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐκλεκτούς. Νὰ γιατὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν στέκει σὰν ἐκλεκτὴ ἀρχόντισσα μέσα στὶς ἑλληνικὲς πόλεις καὶ σὰν ἡγεμονίδα στὴν ἐκκλησιαστικὴ τέχνη, ἡ ὁποία προηγήθη καὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἀκόμη.

Μπορεῖ αἱ Ἀθῆναι νὰ ἔχουν τὸν Θεῖρσιο, τὸν Σαΐτη, τὸν Λεμπέση, τὸν Προσαλέντη, τὸν Παπαδημάκη καὶ τώρα τὸν Πελεκάση, τὸν Στρατιέλη, τὸν Κόντογλου καὶ ἄλλους, αἱ Πάτραι ὅμως προϋπῆρξαν καὶ ἔδωσαν χαρακτῆρα στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέα καὶ εἰς τὴν Εὐαγγελίστρια καὶ εἰς ἄλλες λαμπρὲς ἐκκλησίες.

Ἀγαπῶ καὶ θαυμάζω τὴν πόλη τῶν Πατρῶν ποὺ τώρα ἀρχίζει νὰ ξαναξυπνᾷ, ὕστερα ἀπὸ μιὰ πολύχρονη πτῶσι, τόσον οἰκονομική, ὅσο καὶ πνευματική. Πάντως μένει ἀρχόντισσα μὲ εὐγενικὴ ἐμφάνιση καὶ θρησκευτικὴ πρωτοπορεία.

Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τ. Διευθυντὴς Καλῶν Τεχνῶν

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

★ ★ ★

Ἕνα κατάστημα πετὸ πάνω, ἕνα κατάστημα πετὸ κάτω στὴν πόλη μας, ἰδιαίτερα τὸν τελευταῖο τοῦτο καιρὸ ποὺ ἡ ἵδρυσις τοῦ ἑνὸς καταστήματος διαδέχεται τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἄλλου, φυσικὸν καὶ ἐπόμενον εἶναι, ὅταν τίποτε καινούργιο δὲν ἔρχεται νὰ προσθέση στὰ ἤδη ὑπάρχοντα, νὰ ἀφίνῃ ἀδιάφορον ἂν ὄχι μὲ σκεπτικισμὸν τὸν πελάτην διὰ τὴν καλὴ τύχη καὶ αὐτοῦ διότι ἡ οὕτως ἢ ἄλλως τὸ εἶδος ποὺ θὰ δύναται καὶ θὰ θελήση νὰ προμηθευθῇ ὁ ἀγοραστὴς θὰ τὸ εὕρῃ, ὅπως τὸ εὕρισκε καὶ ἀνέκαθεν, καὶ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπὸ καιροῦ εὐδοκίμως εἰς τὴν πόλιν μας λειτουργοῦντα καταστήματα καὶ σὲ τιμὲς μάλιστα εἰς αὐτὰς πού, μετὰ τὰς ἐντυπωσιακάς, διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ πρώτου ρεύματος πελατείας, μικρὰς τῶν νέων, φθάνουν πολλὲς φορὲς ἀργότερα νὰ εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερες τῶν μεταγενεστέρων τιμῶν τῶν νέων.

Οὐδὲν τῶν καταστημάτων, ὅπως εἶναι φυσικόν, εἶναι δυνατὸν νὰ πωλῇ ἐπ' ἀρκετὸν μὲ τιμὰς ρεκλάμας χωρὶς τὸ ἀποτέλεσμα νὰ φθάνῃ εἰς τὸ ταχὺ κλείσιμον αὐτοῦ. Ἀπεναντίας ὅσον μεγαλυτέρα θὰ εἶναι ἡ τοιούτου εἴδους ρεκλάμα του, τόσον μεγαλύτεραι θὰ εἶναι καὶ αἱ κατόπιν τιμαὶ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ, προκειμένου τοῦτο νὰ καλύψῃ τὶς ἀπὸ τὶς ἀρχικὲς φθηνὲς τιμές του ζημιές του μὲ ἀποτέλεσμα ἀπὸ ἐδῶ ν' ἀρχίζῃ ὁ φαῦλος κύκλος ποὺ μαθηματικῶς πάντα ἀποβαίνει εἰς βάρος τοῦ μὲ τὰς τοιαύτας ἀρχὰς ἐκκινοῦντος καταστήματος.

Γνωρίζοντες ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκ πείρας τῶν ἄλλων τὸν ὅλον αὐτὸν φαῦλον κύκλον, οὐδέποτε θὰ ἐπροβαίναμεν εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ ἑνὸς νέου καταστήματος, ἐὰν δὲν ἐφέρομεν τοὺς ἑαυτούς μας εἰς τὴν θέσιν τοῦ ψυχροῦ παρατηρητοῦ πελάτου ἕνα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς πρῶτα καὶ μόνον αὐτοῦ ἐβλέπαμεν ἡμεῖς πρῶτοι ἐὰν θὰ μᾶς συνέφερε ὡς πελάτας τὸ ἄνοιγμα ἑνὸς νέου καταστήματος καὶ μόνον ὅταν ἀφοῦ σὰν πελάτες ἐπείσθημεν ἀπολύτως πῶς τὸ ἄνοιγμα τοῦ καταστήματος αὐτοῦ θὰ μᾶς ἀπέδιδε, τότε μόνον ἀπεφασίσαμεν καὶ σὰν ἐπιχειρηματίαι νὰ ἀνοίξωμεν τοῦτο, διότι ἄλλως, ἐπαναλαμβάνομεν, θὰ διεκινδυνεύαμεν τὰ ἤδη ὑπάρχοντα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν μας ἐδώσαμεν νὰ πιστευθῇ ὅτι ὀφείλονται εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ εἰς μόνην τὴν κατανόησιν τῶν πελατῶν μας τῶν φιλοτίμων, διὰ τὸ πάντα καλύτερον, προσπαθειῶν μας, κατανόησιν ἡ ὁποία τόσον ἐβοήθησεν ἡμᾶς μέχρι τοῦδε διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς χεῖρας τῶν πελατῶν μας ἓν κατάστημα, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον νὰ τιμᾷ, ὡς κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν, μὲ τὴν καλήν του ἐμφάνισιν τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς νὰ βοηθῇ τοὺς πελάτας μας διὰ τὴν διὰ εὐθηνοτέρου τρόπου ἀπόκτησιν ἑνὸς πλουσίου εἰς ἐμφάνισιν, κομψότητα καὶ ἀντοχὴν διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του πλεκτοῦ.

Κάτι ὅθεν ποὺ ἀπὸ καιρὸν ἐβλέπομεν ὅτι λείπει ἀπὸ τὴν πόλιν μας ἦτο ἡ ὕπαρξις καὶ ἑνὸς καταστήματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ διατίθενται ὅλα τὰ εἴδη τῶν ΣΠΟΡ, καὶ οἱαδήποτε προσπάθειά μας διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς τοιούτου καταστήματος οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρομεν, νὰ ἀποδώσῃ πλήρως καὶ διὰ τὸν πελάτην ἱκανοποιητικῶς ἐὰν τὴν πρώτην λέξιν δὲν θὰ εἶχεν εἰς αὐτὸ ἡ γνωστὴ ἀνὰ τὸ πανελλήνιον φίρμα

ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟ